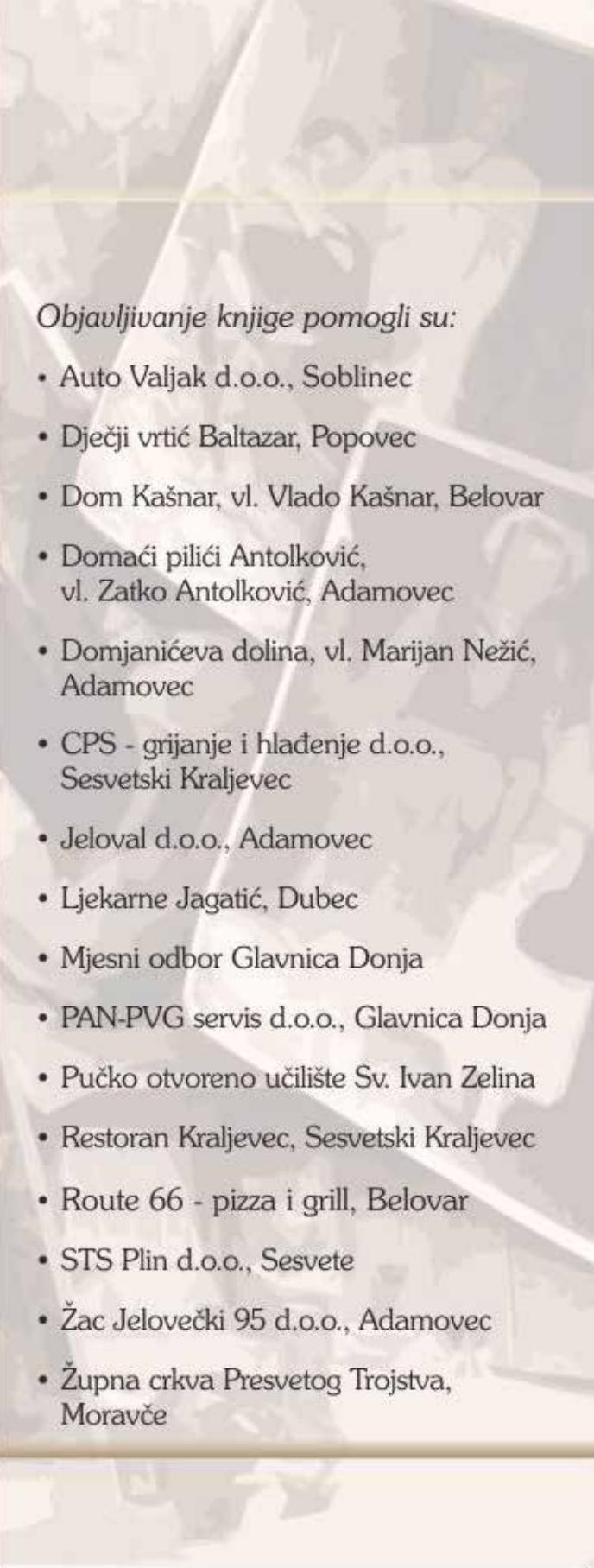

Vinko Hasnek

Pregledavanje albuma

Objavljanje knjige pomogli su:

- Auto Valjak d.o.o., Soblinec
- Dječji vrtić Baltazar, Popovec
- Dom Kašnar, vl. Vlado Kašnar, Belovar
- Domaći pilići Antolković,
vl. Zatko Antolković, Adamovec
- Domjanićeva dolina, vl. Marijan Nežić,
Adamovec
- CPS - grijanje i hlađenje d.o.o.,
Sesvetski Kraljevec
- Jeloval d.o.o., Adamovec
- Ljekarne Jagatić, Dubec
- Mjesni odbor Glavnica Donja
- PAN-PVG servis d.o.o., Glavnica Donja
- Pučko otvoreno učilište Sv. Ivan Zelina
- Restoran Kraljevec, Sesvetski Kraljevec
- Route 66 - pizza i grill, Belovar
- STS Plin d.o.o., Sesvete
- Žac Jelovečki 95 d.o.o., Adamovec
- Župna crkva Presvetog Trojstva,
Moravče

Vinko Hasnek

Pregledavanje albuma

Sveti Ivan Zelina
studenzi 2014.

Mala biblioteka
»Dragutin Domjanić«
knjiga 75.

Nakladnik
Pučko otvoreno učilište Sv. Ivan Zelina
Za nakladnika
Ivica Kukovačec

Urednik
Dr. sc. Ivo Kalinski

Grafičko-tehnička priprema
POU Sv. Ivan Zelina

Tiskano u 750 primjeraka
Tisak i uvez: Tiskara Zelina d.d.

CIP zapis dostupan u računalnom katalogu Nacionalne i
sveučilišne knjižnice u Zagrebu pod brojem 890445.

ISBN: 978-953-6540-62-4

Vinko Hasnek

Pregledavanje albuma

Naj sebe zjedati če nesi savršen!

Kazalo

Predgovor

Ivo Kalinski:

“Pregledavanje albuma”

- treća knjiga kajkavskih pjesama Vinka Hasneka IX

Sonce na stolu

Sonce na stolu	13
Sam	14
Čavli	15
Vsi na iste crte	16
Žrtvuval samoga sebe	17
Naša idila	18
Pješčeni dari	19
Vu tenje belzebub djeba	20
Poseta	21
Popevka	22
Mrmlice na stolu	23
Sonce nad našu dolinu	24
Zberi kaj češ	26
Vu stare kuhnje	27
Vručica	28
Samer broj	29
Bregi	30
Gemanti kamenje	31
Vodeni veter	32
Štrčiju ljudi dežđeni	33
Puspravljanje ljetine	34

Pregledavanje albuma

Presvetlile se vreme	37
Otpočiva vrata	38
Beli snežek	39
Novoletešna čestitka za srečne gruntanje	41
Apoštol	43
Deni se črlena lopta	44
Zviranjek	45
Zafrknuti zavuj	46
Deseta postaja	47
Tri lete i pol	48
Ftiček	49
Vreme leči rane	50
Domjaničeva dolina	51
Svetleče duše	52
Moč reklama	53
Noč	54
Ftrgnjena leta	55
Serce vu mašlinu	56
Cvetje	57
Cajt čujnomislenoga pogleda	58
Precvele protuletje	59
Celofan	61
Komorica	62
Vračtveni zviranjek	63
Ljubavni dim	64
Beli canjek više špitala	65
Vu zvetrišču	66

Prazna vaza na stolu	67
Zosušene sence	68
Pregledavanje albuma	69
Senja	70
<i>Romarska raja popева</i>	
Žar Božji v nami	73
Holander	74
Vuzem	75
Ona po kojetere dojdeme	76
Pri Presvetom Trojstvu	77
Zafalnica	78
Skup se zestali	79
Romari iz šezdesetih	80
Istinski zviranjek	81
Senja	82
Budnica	83
Za naš gartlic	84
Na naše zemle	85
Zemalske potovanje	86

Predgovor

„Pregledavanje albuma“

- treća knjiga kajkavskih pjesama Vinka Hasneka

Pojavljujući se zadnjih dvadesetak godina kajkavskim pjesmama na svim recentnim recitalima suvremenog kajkavskog pjesništva (Sv. Ivan Zelina, Krapina, Bedekovčina) te na onima duhovno-refleksivnima (“Stjepan Kranjčić” u Križevcima i “Josip Ozimec” u Mariji Bistrici), na kojima je počesto uz javnu izvedbu i nagrađivan, nerijetko i vršnim nagradama, Vinko Hasnek dosad nam je tiskom podario dvije svoje zbirke. Prva samostalna zbirka “Zdroblena idila” objavljena je tiskom 1995. kao 27. knjiga Male biblioteke “Ignac Kristijanović” nakladnika “Kajkavskog spravišča”, Zagreb, a druga “Den prije, golubica” 2006. kao 40. knjiga Male biblioteke “Dragutin Domjanić” nakladnika Pučkog otvorenog učilišta Sv. Ivan Zelina. Već objavom prve zbirke zastupljen je 1999. svojim pjesmama u Antologiji moderne kajkavske lirike 20. stoljeća “Rieči sa zviranjka” antologičara Jože Skoka. Nakon punih osam godina pred nama je treća Hasnekova zbirka kajkavske poezije „*Pregledavanje albuma*“, objavljena kao 75. knjiga u istoj ediciji istog nakladnika kao i prethodna.

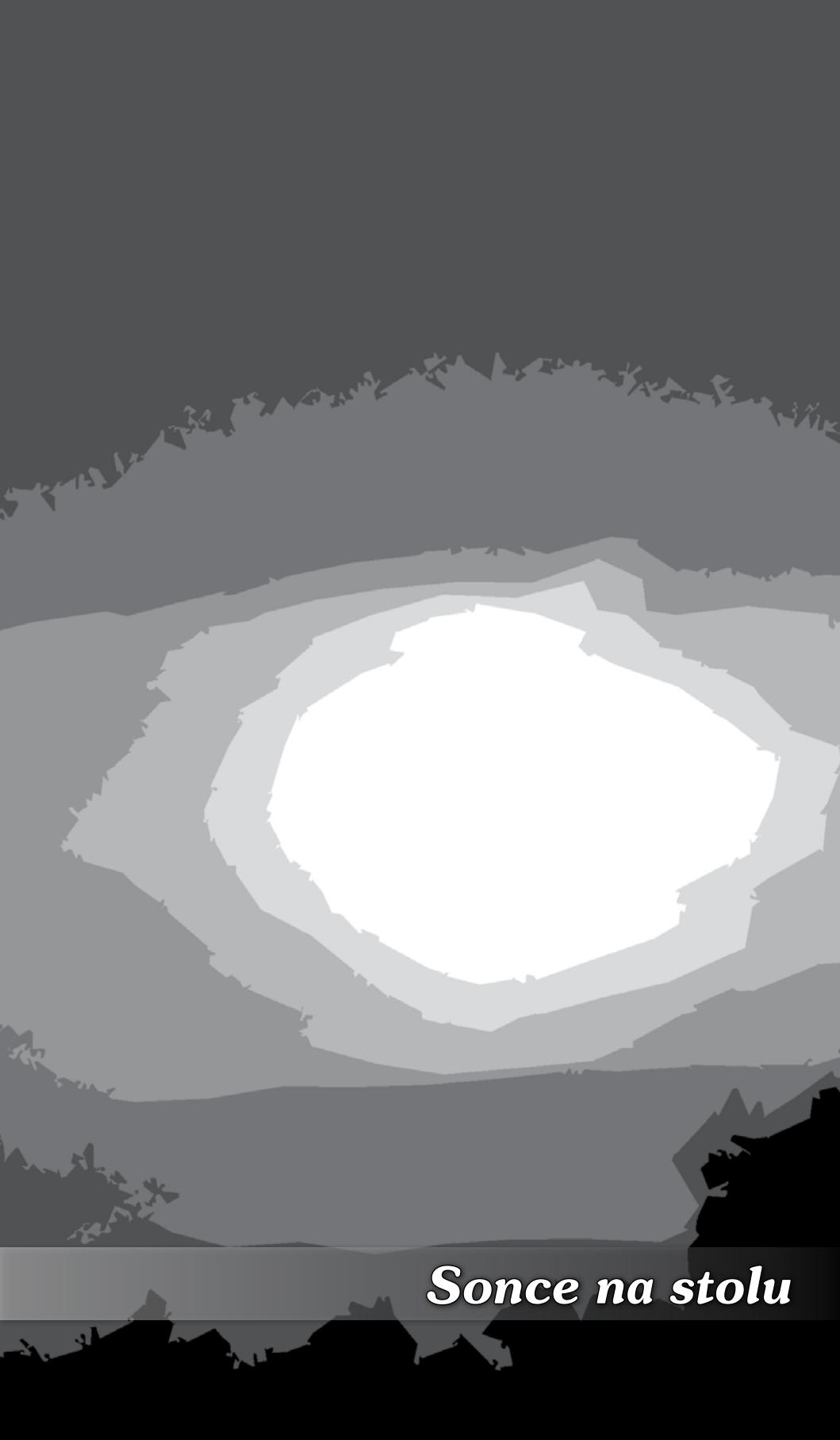
I u ovoj, trećoj zbirci, stihovima raspoređenoj trociklusno: *Sonce na stolu*, *Pregledavanje albuma*, *Romarska raja popeva*, potaknut i obuzet istim intimnim temama i motivima te marijansko/marijološkim kompleksom prijašnjih zbirki Hasnek produbljuje njihove sadržaje dajući im sada čvršći okvir. U pjesmama intime, koje su zapravo stanovita “razlistavanja sjećanja”, uza sav osjećaj samosti (*Nedelne jutre/ sedim za stolem/ sam kak suve dreve/ Poslušam/ jel bo otkod došla reč/ vumeste reči sonce na stolu*) i naivne izgubljenosti (*Živlenje scurele/ Site na klinu*) spontanost je ona snažna poveznica koja čak i one ispresijecane asocijativne izričaje drži na okupu. Ti ispresijecani izričaji, lomljeni spontanošću, često u prividnom sukobu (*Biležnicu del sem na stol/ i napisal/ use kaj videl/ a videl niš*) dolaze od bogatstva donjoglavničkog organskog idioma koji pjesnik nastoji obuhvatiti koliko god je to moguće i time u čitatelja prepoznavanjem ostvariti specifičan dojam.

U oba prva ciklusa opis i ispis zavičajnosti, sjećanja i nabrajanja, uopće opis i ispis atmosfere u kojoj pjesma nastaje - odišu iskrenošću i toplinom, čak i ondje gdje bi se apatija mogla naslutiti. U ovoj poeziji, barem u prva dva ciklusa, kao uostalom i u prve dvije zbirke preteže osobna i pejsažna intimistika, priroda i prirodnost uopće, i zato one u prepletaju obiluju slikama, koje su često privlačnije oku, svakako više no što misao koja tu i tamo iz njih proistječe privlači razum. Stihom emotivno suzdržan, u stalnom prijateljevanju sa sjetom, pjesnik će mnoge, čak i one najjednostavnije izričaje kolorirati i kolorom obrubljivati.

Iz drugog ciklusa kao zanimljivu disonantnost pritajene dijaloške forme izdvojiti je pjesmu *Pregledavanje albuma*, po kojoj je cijela zbirka i imenovana. Iz nje, koja je ustvari rekonstrukcija obiteljske i općeljudske životne “prolaznosti”, osim blage kantilene kojom je i inače natopljeno sjećanje izbjija i oscilacija protočnosti Vremena uopće (*Teri su to kaj faliju?/ Misliš kaj su nas napustili?/ A opet tu pred nami zauvek njihova draga spomen slika.../ Ta uspomena podsječa... ove su moji mama i tata/ ende vesele nasmejal sem se/ Skorom sem pozabil/ i oni su pokojni...*). Dakako, pjesnik niti može niti želi oprostiti se od “osjećaja” tjeskobne prolaznosti svega živoga i, kad je tako, takav “osjećaj”, iskustvom dodatno fermentiran, preuzima na se kao činjenicu koja je takva zato što drukčija ne može biti.

Pjesme iz trećeg ciklusa naslovljenog *Romarska raja popeva* nastavak su “puta” koji je pjesnik uspostavio prvim dvjema zbirkama. I nije ovdje riječ o tematskom recikliraju, nego o tematskom produbljivanju prijašnjih sadržaja. To je “put” na kojem se pjesnik kao aktivni i predani vjernik i svi romari molitvom i pjesmom punog senzibiliteta obraćaju ne samo marijanskom/marijološkom kompleksu nego se obraćaju Isusu Kristu, sinu njezinom, i Bogu. Majka Božja, Isus Krist i Bog kojima se pritom puna srca obraćaju, nisu ikone nego živa bića. Oni su nada i spasenje čovjekovo: najdublji sklad ljubavi (*Vu ime Božje idem k Bogu/ i k tebe Marija/ v čkomine stiha z noge na nogu*). Umjesto zaključka izreći je nadu: i ponajboljim pjesmama iz ove treće zbirke Vinko Hasnek zasigurno “zaslužuje” svoje mjesto u nekoj budućoj antologiji kajkavskog pjesništva.

Ivo Kalinski

A grayscale landscape photograph showing a wide valley in the foreground, leading towards a range of mountains in the background under a clear sky.

Sonce na stolu

Sonce na stolu

Nedelne jutre
sedim za stolem
zagleden vu stolnjak
jezero cifrastih figuric
rascvelo se
sončeko čez firungu
poslušam
jel bo otkud došla reč
japek!
Pustete mi denes auto doma
imam den
za jutre vu cirkvu
za nekaj zeti za dušu

Posle obeda
nekaj za telo
navečer zabava
Nedelne jutre
sedim za stolem
sam kak suve dreve
Poslušam
jel bo otkud došla reč
vumeste reči sonce na stolu

Sam

Naslonjen na pult
zagleden vu kupicu
zagleden vu kiklicu
vu
rumenu jabuku
ostal sam:

živlenje scurele
Site na klinu

Čavli

Nahrani
napoil
daruval istine
vsu mudrost tega sveta
pustil
pota pokazal
po tere hoditi
i kak mej sobom lubiti

Na drjeve ga pribijame

čavli nam v duše

Vsi na iste crte

Ziste poge genuti se
do te poge spenjati se
donesi lojtru z škegnja
na zidu prislonjeni drogi
lojtra brez prlkuv
zobače z tri zobca
na lese pekrižene dreve s dva bela ropca

Oblejal te zdeni švic
prešli te kotači od kol brez špic
čkomina šepče
visiju lepče
z ruda snemet klin

Obrni se odidi vu hižnu komoru
na klavir

za serce nekaj odigrati
odvrzni vrata vse od života
notre rashitane zmulene zasukane
na klavire tipke spukane
tvoje serce zežmikane.

Žrtvuval samoga sebe

Vlečeju te za rukav
keliju slova
keliju reči
keliju slike
iglu si sam zapikni
od v paperiče zamotanog praha
Mrmlice zidu na stol za cukerem
gdetere stvorenje
zablocđene zgublene
zacunjkane zginjene

zapušeju vetri vuzburkaju vodu
zdignjeni vali počneju potapati

potrebuvaš pritisnuti
potrebuvaš stisnuti se
biti mali kukčec.

Naša idila

Blage onem
Kojteri vežbaju
Svoj um

Kokoreznica se šuška
Svrži su se klestile
Po zemle kajkakve misli mrestile

Pri nami
Jezero jezero štrumentuv zaigrale
Jezero jezero noveh popevki zapopevale
Nam vsem z glave izhaja On
Kak bo zišel vun
Veter
Zo te naše drage idile
Kak zašel
Tak i prešel.

Pješčeni dari

Žot i komadi pjeska
dojašili na vetr
nabijali i kočili
drage dušice iskali.

Stekleni i cigleni dari
čez spuščane rolete
cureli po parkete
čez reške vsaki den
dohajale bele svetle.

Stiskala si se k mene
kak k matere dete
obetala goreče svetle
kaj se ne bude nigdar vgasile.

Žot i komadi pjeska
dojahali na vetr
na kroveke i rolete obločecov
nabijali i kočili
drage dušice iskali.

Stekleni i cigleni dari
čez spuščane rolete
cureli po parkete
čez reške vsaki den
dohajale bele svetle
a nas nigde
a nas nigde.

Vu tenje belzebub djeba

Kolike pot
mej svetem zgubleni
fkanjeni
doma na svojem takaj fkanjeni
kak da sme nečiji gosti
gdo od gđoga kaj jemle
mi jesme samer gosti
na ove naše jajčaste zemle

Oni kričiju!
pošlete goluba
a ti se još navek pitaš
jesi ili nesi
gde si
kušnja te važe

Tenja hoće zajti vu tenju
belzebub vu tenje hasni
tenja iza tenje furt djeba
senjarime svoju senju

Poseta

Šum šumi
Huk huče
Počela stepati
Ritati
Dreta na kojetere golub
Sedi
Pretrgla se
On pričel dukati
Zazival znak križa
Zavrta mu se cela hiža
Vu tem ringišpilu
Našel se
Mej pajdaši
Bebe okoli nega tancaju
On njih išče za stol
Za spomenek
Oke pričele otpirati
Vsi su otišli
Gledi vu blage obojane zide
Plavu kutu
Roku
Na svoje roke

Vu onem kraju
Vsi su itak otišli.

Popevka

Nagradali se
z oščuki mahali
snimali teleče noge
spodi škrin i blazin
furke zašlajsali
zasedali pute

ti glediš
kak bi koga privinula

htela si
da živlenje popevka bude
ali ne -
sami sebe
zalevame
odhajame

spreorana zemla
rasipavljše se
pepel se pepeli

a htela si
da popevka živlenje bude

Mrmlice na stolu

Prinesti biležnicu
sesti za stol
prifelati popefke
a pon stol mrmlic
a sredi stola šalica
a vu nje male soka od snočka
a mrmlice mrmliju
vu šalicu
potopile ih se notre male morje

Na stolu šalke od bebača
autič robot
slikovnica flašica z dudom
a mrmlice mrmliju
a kriš kraš
a sim pak tam

Ti zdigneš prsta
da boš kojteru zmulil
prst ide ober njih
one bežiju
za cajt stol prazen

Biležnicu del sem na stol
i napisal
vse kaj videl
a videl ništ.

Sonce nad našu dolinu

Pot se frkal pod sencom hлада
прам дalečine
do kud pogled oka ne doseže
ravnica
mej vrbe kanale poteke
široke reke.

Siva meglia zaledla.

Lepe letne jutre draga ga v duše
reči oprasčanja
speljavale vu glave.

Pri sercu ga zdeni oblog hladil
z megle megleni oblak kadil

Na kroveke hiž spustile crtlu
sončece dugoletne čežnje
ž njom na površinu
isplavale naše zgublenje.

Z neba nas
toplina sončana privinula
megla meglena
stiha zginula

peljal se čez dolinu
bregi su mahali za njim

Na zemlene nišče
posvetlene
razdroždene
zatackane kulišče
stanjene osušene

Nigdarec nepozablene.

Zberi kaj češ

Daješ mi vse
vso dragost
vse bogactve
vso lepotu ovega sveta
vu dvije mogučnosti

nodiš

vu vsake roke
list kuverte

zberi si

gda me več nodiš
zel bi si to
v leve roke
ka od srca pelja

tje je moja želja
tvoja segurne nije.

Vu stare kuhnje

*Vane curel prvi mrak
do pozname stare hiže
vu dva koraka
preduknul štenge
zašel vu ganjk
z ganjka vu kuhnju.*

Po stiha otškrinul vrata
vu tem cajtu nekaj
sprnule
v šajbu obločeca.
Lecnul se
vuspel prignuti prijeti goluba
z roke pustiti van da otprše
pogledem obišel kuhnju

Na klopi nedgo spi
a to kaputa tri
na stolu zdjela
od večernjeg jela
naslojnač obrnut k peči
na naslonu japekova robača suši se.
Zdena čkomina
na peči črepovje zemlene latice
odvrgnjeni teneri na gredence.
Na kvake visiju lače
na nji obešen škrlak.

Odvrgel si opremu
i v kotu na stare otomane
nameraval otpočinuti
odehnuti.

Vručica

deždeni vjeter
fajhtene vrjeme
dopeljalo vručicu mej zide
počelo mantati

stepati ž nim
cele noči tresti živu glavu

oblogov vutehe niodkud

vu te vručice
buncal
svrži na tere sel
trgale se pod njim

kazal mu se gliboki zdenec
nikak dojti do kraja
nikak opasti na dne
na četiri djela
zdenec se raspokel

vu mrtvečkem ljesu
poklopijken živ ležim

Samer broj

Od negda se handrale
pak nije ni vezda vustale
hapljuje se
hapati
gene se
genuti
cediti
hotel bi gojniti
vojke v roke prijeti
vranci ne daju zajašiti

Počeli ljudi dokanjati
obetati obetati
slabe točke iskati
iza flanka ščipati
po zemle ščapati
pajdaš pajdašu nož
posle rokicu dati

Ti se, Bože, v človeka još navek vupaš
a človek človeku samer broj
samer broj

Bregi

Na te brege su nas snimali
z tjeħ bregov su nas zimali
vu te brege su nas spraviali
vu te brege gibali
na vse četiri strane peljali
navek nekaj novega iskali

poradi tjeħ bregov i zemlice
mej sobom trpeti i batruviti

Samer vu časi sprevadjanja
videli kam ideme
i gde sme bili
ali ne zname odkud sme došli
zločesti grešniki
komu ostavlame
vse zapisane
sad zname da je zemla okroglia
ali ne zname kaj su ljudi

preštimane se vračame vu zemlicu
poradi svojeh bregov i kamenja
navek zgubleni
navek sami

Gemanti kamenje

Drobne oštре kamenje
zdrobleni somleni
tucaniki
šakanci
glavanci
potaracani
vu poti po teremi peljam se
vu asfaltu zalejan
vu betonu zabetonera
vu zemle zamrmlan
podroblen zden
za one ki dohajaju
za one ki prehadaju
za one ki bežiju za sebom
po asfalte švastiju
prebrundiju
i ne segneju zamisliti
i ne segneju nagledati
sega tega od spodi vu fondamentu
kamenja

Te pospravlene drobne gemanti kamenje
nam postal život
i ništ ostale

Vodeni veter

Napuhnul se veter
na lepem plavem morju
vodeni zdigel se veter
huče huče kopiče se
den za denom
v stenu zabušava se
šiba drfče plava
veter kopiče kopiče kopiče vse pred sobom
vu stjenje i kamenje

gda stjenu oblihne
sfrkne se
nazaj zafrkne
pjeni
raspline
mine
veter raspršeni mej pečinjem
voda se vumiri začkomi

Čez režek svoje hiže vidim siveh oblakov
svetleči pramen sonca nalukava se
VU VODE VETER
pramen svetlosna ga oslikava

Čakame na obale
gdo nam se vrnul ne
nigdar

Štrčiju ljudi dežđeni

Naštrčeno vun zemle
naštrčeno vun z vode

kajkakvi ljudi po njimi plaziju
dežđeni
zemleni
napikavleju na naštrčeno stjenje
nad zemlicom nad ravnicom

I pustili
zdrapane zbrzdane žilke
spikane luknjice
kak da žiški vu nje zašli
žilki
kak stari fosili
čakaju človeka
privinuti
vusetiti
življenje se na vse privčiti
vu soncu i vetrnu
vu predike i navuku
curi
naštrčeno
vun z vode vun z zemle
štrčiju ljudi dežđeni

Puspravlanje ljetine

Pospravlame
dišeče sence
za dogu zimu vijavicu snežnu
kurižnak vu mleku
za zamilovanu decu ledičnu i nežnu

Drobni trček zaraščen vu trave drubi se
budne seme vu svesti šuška

Lefki potni zbregec
diše mej rožami i cvetjem

Vojzek zible
ščuricova popevka raspasla polske noči
vu nebe vuprte noči
z serca
gledeti zvezdice vu svetloči

Svitanje donaša nekaj novega
iza tega sonce svoju toplinu

Puspravlanje ljetine.
Predraga naša reč.

Pregledavanje albuma

Presvetlile se vreme

✓se tanca vse trepče
Po dvorišču drčim
Veter šepče

Kak male dete
Lasena šula na glave poprhava
Riđanu griva na vratu
Po pašnice štrče i zritava

Enda korakem po stare romarske steze
Vu glave Marijanske popevke
Z decom stojim
Noge same zdižeju se dobre vole

Od radosti vu sebi zdržavame
Loptu nebesku dale od našeh vrat

Zdomlu scukale zmecale vu očima skresale se vse
Presenetim zbudim Bože sveti
Vu noge naprluščene kosti
Zdeni švic čez me zrezali žileti

Dnevima sme poslušali kokote
Skrešeni žiček, zvezanu sobu
Vu cajtu vutrnule svetle
Čez glavu slatki senj

Prije nek svelo je
Prije nek vmrlo seme je
Prije nek v radosti presvetlilo se vreme
Došle nam vse
Odišle nam vse.

Otperta vrata

✓u čkomečem denu šum mej listjem
Od mesta pšeničnjaka
Starog hrasta lužnjaka
Vse do tam gde biserje na plave vode pliva
Tramontana pećine podbriva

Na nas
Posvet z sivoga oblaka zrušila se

Zamisokale se
Zalisikale se
Pomeknule
Musiknule
Zamecale
Počesale
Podrapale
Potropale
Z mrtve točke genule
Doprhale
Pobelele
Disnica hrptenjaču dostigne
Sreča oku namigne

Roka na kvake
Otperta naša vrata
Na vrati Ti.

Beli snežek

Vu hiži

počivek, senjarnica, jelnak,
šparhet, postel, stol i zdelnak
kesna jesen došla
čez lukne na vrati šparheta.

Razšaleni ogen
ljeskavi tanec po nakli

Čkomečočujna večer
vu kojetere strina i mati čisle prebirale
čkomečoujni smeh ftajivale

Japa donesli hape na stol
predikom pretepali zgnilene sence
tak lefkeše zdržavali se mudni cajti čakanja
poradi glasa
da se imaju deca vrnuti dimom.

I enda znenadni zvuk
ki vse vu hiži zdigel na noge
zvonjava potkuv
cwiglanje kotačuv
klokotanje puškenic
znenadna ronjava misli vu nami
i glas kočijaša: vej-ha!

Konjska zapreka dopelala se vu dvorišče

Japa prvi otprli vrata zišli vun
pogleda pustil po dvorišču
prema škegnju
okolo sebe povrnul.

Nit traga, nit glasa
nit ftiča, nit miša.
Čkomečonečujni snežek
na tenke pobelil zemlu.

Novolešna čestitka za srečne gruntanje

*Jezero svetlečih žarulj
Bečka filharmonija vu zlatne dvorane
Cvetni bukeji, svetleči lampioni
Kak naših
Sto tamburašuf
Ushit slave
Svetski šampioni
Izvedbeni sklad
Možika i možikaši
Vsaki vu svoj inštrumenta komad
Dogi holovi kak se šika. Scifrani.*

*Johann Strauß vu svet
Novolešna čestitka “Nebeski let”
Palača”Belvedere” slatki balet
Dohaja hitra polka tik-tak
“Valcer na lepem plavem Dunavu”
V Novem letu sreču želi
Maestro Jansens i svetski ravnatelji.*

*“Ojdite vu zestanek življenju”
Helga Vlahović-Brnobić*

*Pri nami potrenuga ciglovja vu trave tmina.
Vodeno sliku pretrgava
Dišeju duše Zabrega
Srce vidi jezero belih vela
Kultura ishaja
Z palače baroknih remegdela*

Johann Sebastian Bach
Živlenje skreče vu život

Z našeg lepega plavega Dunava
Za srečne gruntanje vu Novem letu
Za plavo nebo
Znad moje hiže.

Apoštol

✓reme presvetile zrak se vumiril
Z sveče na sveču blagoslovleni ogen

Mudni drfteči cajti
Apostol ščuril se sramuval
Žižek svetleči v roke trnuval
Zataival svetle

Enda sveča razgorela
Vužgal plamen
Vu roka apostola stena
S cirkve ogen znesel vun
Prižgal vuzmenicu
K nebu zdigneni ogen
Posvetil angeleke sedeče.

Deni se črlena lopta

Vu hustu veter zajde
Liste najde

Listje curi
A jesen nije

Nebe je čkomečočujni zid

Vu huste čkomina bez vетра
Megla po nakli vleče se
Listje pritišće
Meste spod hrastiča
Žena hišče

Deni se
čerlena lopta izhaja
A mi se
Gibame
I gibame
Ne zname
Kam ideme.

Zviranjek

*C*lovek radosten

Gda prenajde na zemle žilu
Gda prenajde na zemle zviranjek
Z pitkom vodom

Skopa zdenec

Spoji z hižom
Spelja v kuhnju
Spelja k perilice
Spelja k kade
Enda srečen
Voda mu je življenje
Življenje dar

Tak i On srečen
Gda nas pripelja
K svojemu zviranjku
I gda nas vidi

Kak se napajame ž negvoga pojila
I živime

I enda sme opet deca.

Zafrknuti zavuj

Dečkarinec

Peljal božjeg pastira
Farnuga Velečasnuga
Kakti svega v duhu poštovanoga vučitela

Zafrknuti dogi zavuj
Pred njimi zaprežna kola
Dečkarincu v glave sfrkale dvije mognučnosti
Mej tem tega zestavil od pozadi zaprežnih kol
Z prvu brzinu za njimi
Taj cajt
Fijat tristač
Brundajuč šumaste doletel
Dečkarincu z kože zginula krv
Bravo mladiču
Ušičene su rekli gospón Velečasni

Zaprežna kola, japekov auto
Božji strah
I autoritet krej nega sedeči

Bez da teromu falel las na glave
Zišli celi na ravnicu
Zapopevali
Onu starinsku.

Deseta postaja

K stare hiže pod bregem
Dopeljal te vu snegu stanjeni trag
Poslikal trage
Poslikal vanjštinu
Poslikal nutrinu
Vu kotu komorice
Anjcug leži na pode

I ti ležiš na pode
Sam kak navek.

Tri lete i pol

Dete

Ze stolem
Pred njim tener
Družina gledi
Kak mu žmahne ide
Žlicu vu vusta žlicu z vust
Z vust reči shajaju

Bager grabi
Zemlu vu kamion

Dete ije juhu
Smeje se.

Ftiček

*J*a sam ftič
kojteri vu kesne čkomečočujne noči
zažvrgulil, zamrmulil popevku
krej tebe na svržičke
moji prvi krik kluknul tvoj talamus
vu moždani
presekel tvoju trdu zaprtu misel
poradi kojetere se
trapil po moje meste
prebiral pajdaše
s teremi prešel vse dobre po svetu
od vulice do vulice
od hiže do hiže
nesi mogel odgojniti
reč do mojega imena
enda se vu sebe posramil
a znal si moj predikovni ponašaj
znal si da sem bil širši nek dokši
i otkut mi je žena
i kaj svetu podal

Ja sem ftiček ki zapopeval na svržičke
kluknul i omekšal tvoj trdi talamus
vu moje doline
reč do mega imena

Sad vračam na te meste
o kojeterem ti gruntaš
z našemi pajdaši.

Vreme leči rane

Bregi mučali
Hiže ručale
Den primeren cajtu
Jabuke vu belem cvetu
Marelice vu belem cvetu
Žouti cvetek po zelene trave
Marne pčele z cveta na cvet
Komorica mebel
Bračna postel
Roditelji na skolki
Na dvurišču babica čuvaju dete
Dete fkanile babicu
Prešle vu komoricu
Zestale polek posteles
Mamek i japek spiju
Vu tem cajtu letišta
Vu novinami novi naslovi
Familija vu trnacu na trave sedi
Potirali glavu
Gdo bu maluga zdigel do mouža

Žmevke se snajti
Vse rešavaju
Vremenski cajti
A mamek i japek spiju.

Domjaničeva dolina

Rosna jutra, bele rože, obgrelo sonce
A več zutra megla zginula z poljan
Pod murvom na Krče poznata popevka kak zvonce
Domjaničevom dolinom svetli se beli dan

Radost z brega vu dalečinu po dragem kraju
Srce koči vu vsake rože vsakem cvetu
Glas čujti na široke i dalke za domaju
Pak i dale po celem svetu

V rečima špancerca okindjani *kaj*
Lahorek potpuhava jaldumaš na frluncu meca
Vu paradižumu na zemle moravečke fare kraj
Vse je tu *kaj* i Domjaničeva deca.

Svetleče duše

*Svetla pozla po kalvarije
Soza pozla po licu*

*Svetleče mrmlice
Prižigale ftrnjene svetle*

*To večer na Veliku sobotu
To večer pred Veliku mešu
To večer za našu Zafalnicu*

Svetleče duše su se iskale

*Vsaki svoje rožice vu glave nesel
Vsaki svoje cvetje vu roka nesel
Vsaki svoju zahvalu iz duše snimal*

I vsaki vu svoje žalosti bil vesel

*Ti si vse vu sebe vzela
Svetleča naša mati*

Moč reklama

Mami te

Žudiš za temi stvari
Kajkakovi mebli
Raskoš vudobnost
Vse moreš kupiti
Sebe priuštiti
Gda v jutre zbudiš
Če nisi veder
Ambiciozen, zadovolen
Če v sebe nemaš gospona Boga
Ves trud prethodnog živlenja
Opane vu vodu

Na reklame
Su več nove stvari
I opet
Znovič zgublen si

Noč

Prešle pol noči
Na stolu pisanica
Krej tega kujna
Drema
Roleta obloka škripala
Zdigne se spusti roletu
Za tem razvedril se
Prešpanceral po sobe
Znovič sel
Olovku vu roke del
I pak ga drem vlovil
Olovka osmeknula se
Preseneti ga lekanec...
Vu dvajst hekti prazni dedov sod
Vu pelnici...
Enda napisal ovu popevku
Predi nek otišel na počivek
Za vse pomolil se
Od tulike i tulike znanih pokojnikov

Ne zna
Koga bi se setil.

Ftrgnjena leta

Spetilo me oproščenje
Pripetilo pomirenje
Pomiriti se sam z sebom
Vumiriti gruntanje
Napast navek vleče mime

Koščato ftrgnjena leta
Mudne zaraščivaju

Pričetek
Furt zveziva z krajem
Mej tem kajkave špelancije
Pičeju dosenjani svet
Z nadum
Da nesu vsi otišli

Sebi zadati pokoru
Dati ščap i vudicu

Koščato ftrgnjena leta
Mudne zaraščivaju.

Serce vu mašlinu

*Kak biti dober
kak biti spomenet
kak biti bez greha
kak biti bolši drugem nek sebe.*

*Kak se navčiti čuvati
kak lubiti se
zgubiti se
kak človeku beteg
žmahne fasuvati.*

*Kak pokleknuti pred tem oltarom
ki vu tvem oku videti tron štel bi
a vu svojem ni brvne
kak reč mira priloviti vu serce
i širiti z kolena na kolene.*

*Kak zvozlane razvuzlati
zmužlane zgladiti
pri vsakem potkurivanju
pri vsakem zakoljivanju
znati smirene stati
serce z mašlina
sneti i razvezati.*

Cvetje

Mej vsakojakim cvetjem
Trgaju se konci
Skupnuga življenja mojega i tvega.
Cvetje z cvetjem
Veže se po svojem čefu
Cvet z cvetem
Roža z rožu
Nesu vu blefu.

Vu tem zginjenju
Samo cvetje cvete
Zgubлено je vse
I ti si zrasel
Nesi više dete.

Cajt čujnomislenoga pogleda

*Jesen vu kolornom sjaju.
Lete otišle k drugomu kraju.
Odnesle me na hrbet brega,
Pogled poca vu našu dalečinu.
Veter zabušaval svrži hrastiča,
Listje šumele, po nakli curele.
Z glave zišla božičnica jabuka rumena.
Vu cifrastem ropčeku na stolu
Dva obraza. Vu čaru idile
Pehnula me šala gizdavuga jutra.
Z nekim podeliti vugodu za bolše zutra.
Veter prikelil obleku vuz telo,
lasi razbarušil vu visinu.
Stišnjeni skup, zamišleni za našu dolinu.
Vu čaru cajta - čujnomislenoga
Dragosti, vugode, lecne me reski zvuk.
Od pozadi na svržičke drva
Ftičica zajuknula.*

*Čez me prešli bregi,
Vu sivemi oblaki vtopleni,
Z kolnom vodom zalejani - zdeni*

I vusetim se da nesem sam.

Precvele protuletje

Spenjal na breg
pogledel okolo sebe
bregi precveli
v doline hiže precvele

bregi ga privijali k sebe
poteki popevali
domače popevke

okoli srca
privinul se dragi kraj
zbudile se
cukuraste protuletje

postezil se još visokše
po stezice prema gaju
do naše stare kletice

iza vsakoga šumskoga dreva
iza vrbe i stare ruške
očekival je nekoga stati
o svemu i svačemu spominjati se

vu tem spomenku dojti do kleti

poklam obrnul prema doline
pogled mu pokel vu dalečine
do čempresa i breza
na našem groblju

zašel vu lase
napravil gnezde
i vusetil

duša na glavu mu sela
nada nije vmrila

protuletje precvele
pri otprtoj lesi
puščeni cucki pesi
a protuletje zdavna
precvele.

Celofan

Nadali se i senjali
k iskrenomu smešku privijali
obetali reči
demon postali
v celofane
i na male ekrane

Z cifrem cifrastem
z cukorem cukorastem
čokoladum zalejani

Celofan odmataš
pocecaš čokoladu
pocecaš cuker

feferon v duše

ja sem na zemle
pokljabučen z kacom
na kace negdo sedi
ne znam gdo
na zemle zgaženi celofan

Komorica

Komorica

postel

kober odvinut

prazne ležišče

pogled čez obluk

odtrgnut

zagleden vu nebe

žurne ostavlena postel

teple ležišče

mlada sneha zdihavlje

zakaj nesi mene otpeljal

z sebom

Vračtveni zviranjek

Nigdo ne vidi nutrinu zviranjka
nigdo gliblinu
mrzlu vodu cureču za piti
pri spomenke.

Svet prihaja
kak mrmlice na rastaleni cuker
z falom
brez naplate
a cajti fletne scureli.

Tu se predikuvale
tu se spomenuvale
vu tem spomenku
preubračali naše pajdaše
poznanike velikaše
ziskavali zemlu
pretepali nejnu nutrinu
pukali imena.

I čudili se;
kak voda navek curi
i nigdar ne presuši
kak i Ti nigdar ne staneš
življenje držiš.

Ljubavni dim

*Gda bil dečec
neje znal kaj je živlenje
zamišlal deklu
kak ju bo dragal
kak ju bo kušuval
vu tem kušuvanju
ona srečna že njim
Poklem doge doge let
ona rekla
da ju je vunesrečil
jako.
I vse otišle v dim.*

Beli canjek više špitala

*Z*apičili dogi drog više špitala
na njem beli canjek poprhaval

čakame čakame čakame
zaiskanje zaštitu
od fundanja vu črnjavka
senjame o dičnem potu
gnete nas kmica

konzerve v glave
nit vrat nit oblokov nit brave
zalegnjeni vu špitalske postelege
zamotani vu flake
držali prazne tetrapake

Odpeljani
i
pospravljeni mej pozlaćene korice
beli canjek više špitala
pošpricala nas tinta

Vu zvetrišču

Po prazne
nafonjane fondušu
pometeni prah
kovitla
goste kolubare prašine znad zemle
a
pri stare hiži
za stolem vu molitve
dopovedani angeleki klečiju
i čakaju
gdo bo z našega govora
spuknul odhičenoga norca
zažvalil
zvezal
na stolu prižgane sveče.

Pušlekem
opkušuvani z kušleci
otprhali su vu nebesa.

Prazna vaza na stolu

Napuhani vjeter zrakem frlojba
vu prostor gnete
notarnje strane zida
knauf
site i rešete
zrušil se mrak
vu steklovju putuje sivi oblak
na obločecu mercedesov znak
po našem kraju pela se
opelovog auta strela

Po hrptenjače
ščuka jastreb
skube spod lasi
zakaj vu iste cajte
otpirame nova gradilišta
kopame pdzemne garaže
na Mirogoju

Na novem polju
po Lepe Naše

Čez luknje
veter fučka
podrapane senje
vu glave mučka
spred ganjka lističje pomeče
cvetičju latice premeče

a na stole prazna vaza
čaka svoju rožu
čaka svoj cvet

Zosušene sence

Mlada trava pokošena
zosušene sence diši
mi v nebe pospravleni.

Lističje scurele po nakli
zagnojile zemlu
i cvetiče
za tvoje zbrinute djete.

Mlada trava pokošena
zosušena
na nebe pospravlena
vu suhe sence dišeče.

Pregledavanje albuma

Deda snel albume

dobre ljubavi - rad gledim uspomene
to ti je nogometna vrsta
kolike njih ovde fali
a gde su drugi?
Dej me prenajdi
sad vidim stojiš ovde
imaš prekrižene roke
kak znaš da je to trener?

Teri su to kaj faliju?
Misliš kaj su nas napustili?
a opet tu pred nami
zauvek njihova draga spomen slika
ovak: of tu pročelavi kaj stoji
i of z dogemi lasmi
on bil vu ratištu
poginul - nesem ni znal
Ta uspomena podsječa

...ove su moji mama i tata
enda vesele nasmejal sem se
Skorom sem pozabil
i oni su pokojni...

Senja

Pospravili nekretnine
grunt
zmed velike reke
pospravili ravnice
družinske hiže stare fare
brege gorice
pajdaše i pajdašice

dund dragulje
v lepem plavem morju

Posložili v paket
zamotali v celofan
vukrašen rumeno liljan kockicami

Na glave joj kolorni pantlin
rumeni liljan modro morje
tak mu ležeše
bile otiti z sebom

Meni ostavlena
senja
i nepozablena reč

Romarska raja popeva

Žar Božji v nami

Reč dragosti Božje z nas žari.

Ophodime se
Kak dobri človečeci
Želime najdrakše želje
Oko dogovaranja
Vse vu vodu zruši se
Gda život nas melje.

Holander

*A*ti si

Cvetek travčica rosa
Sončeve te drži
Če ne poslušaš žvrgulenje ftičekuv
Če ne poslušaš glas serca
Kaštiga zakeli baš na ranu

Vsake lete znova
Spetila idilična slika protuletja
Zelena trava curina brega
Nakindjani žoti jaglaci
Bele tratinčice nakapane vu trave

Na te ledine
Vu tebe graba opane
Kak kaplica dežda vu oke
Vu grabe procveli holander leži
V nebe gledi
A ti prekrižiš se
I zmoliš Očenaša.

Vuzem

Mudni cajti snežno deždevne zime
Zvezani z kušnjom doge korizme
Z bregov kolne koletečine opustile preceđenu vodu
Vu prevrtljive topline protuletog sonca
Precvel drenjek zazelenela maslinova svržička
Vse
Vu doline cvetne i bele nedele
Vu trsove kleti mladi moži
Na zajne večere
Čakali Vuzem
Na frluncu naše vjere svetek
Po poceki šine vu cugu vagoneti
Z saniteti
Po gole kamenje pelal se Veliki petek.

Ona po kojetere dojdeme

Koščana robotika stara
Vu sercu ima vročuga žara
Sebe peljam vu meste dara
Z menom skup popevka stara
Auto za autem pela se
Cesta probleme dela
Človek z volom vse spela
Za druge postojim
Za sebe segurne ne

Če licem zrušim se vu prah
Tvoja dobrota na mojem potu ostaje
I mene ne bode više strah.

Pri Presvetom Trojstvu

Vu škropelnici vumočil prste
na sebi napravil znak križa
vu klopu pokleknul
pogled zdigel na jentar.
Golub svetleče zrake
rasipal po Ocu i Sinu
po crkvene lađe
obišel močenikuv pot
krvavi pot
ranjene srce Materine
zagledal svetu Barbaru
znovič na jentar
Čirila i Metoda
dva angela čuvara
preporučil vu molitvu vse
naše domaće močenike
Okoli njega živi ljudi
mej ljudmi razne dobi nekteri ljudi
zgledavali se
ziskavali sebe
svoju zgublenost.

Zafalnica

*I*ove lete fletne scurele
kak i vsa ova leta

Očistili sme kamenjara
zregolali brege
zasadili mlade trsje
plevili čiflali okapali
spominjali se
tu notre
radi imeli

Na protuletne vetre sme se sprepuhali
fajhtenu zemlu spresušili
letne žege sprežežili
jesenske mraze spremrazili
zamotanog klopka sprekluvali
gliboke snege spregazili
za cele lete
za vsa ova naša doga leta
za vse kaj sme fasuvali

sme Ti došli zafaliti
k Tebi se privinuti
Marija.

Skup se zestali

*I*deme stiha starom stezom
vu nami Tvoja ljubaf
vodu potekem spominja
Tvoja lada k nam je pristala
vu serce nam zašla
privinula poznati dragi domači kraj

Lete je - dežđek rominja
i sveta rosa z neba rosi
dobrotu Božju
lepotu Božju
mej bregima naša je dolina
z Tebom vu mislima

Vse ostale nam zvun glave i v šaka
steza nas vodi vuz obalu
navez v strahu osmeknuti čez život

Na tem potu i šuma nas pričaka
vu čkomine tenju svoju i našu taji
eto ti mraka
eto ti jutre i pevec zakukuriče
na bregu cirkvica čaka

Skup sme se zestali
Ja i Tvoji romari.
Marija, Marija.

Romari iz šezdesetih

Dvadesetog stoletja

Konjska zaprega
drveni okovani kotači
škripiju
zibaju se
pot grbav i grabast
ljudi
pone lepče
konjekи kaskaju

Vse steze i poti
vsi tragi se spajaju skup
na iste meste
na bregu
na pećine
pri djevice Marije

z popevkom

“Majka Božja Gorska moli se za nas
mi sme Tvoi putnici blagoslovi nas”

Fala ti mila Majčice
za nas vse skup
oko Tebe okupljene

Jena starica i jena deteča duša
molitvu šepče.

Romarska raja popeva!

Istinski zviranjek

Marija, Marija, mi Te trebame!

Veter dojde i prejde
kega zalovi zalovi
nega sprepuze
negdo ga negdomu zeme

Mi prihajame
putujeme
i odhajame
putujeju i trsi z nami
putujeju i grojzdi
dotječeju i poteki
poravnavaaju se bregi
dohaja i kamenje
dohaja i stjenje

Marija, Marija, mi Te trebame!
Vu te vupajuč, Marija
ti si istina ka zviraš
z gliboke nutrine
od gde vetrič dragosti i mira puše
z daleke glibline
znotra z srca i duše
a mi samer putujeme
putujeme
i odhajame

Senja

Posetiti svetu crkvicu i poklonjiti se
na bregu
vu noćne senje mime hodočašća
na hrbet
breg počel prema njemu nagnati
imel osečaj da ga z sebe hoće odrinuti
vu bregu, dileri, flundre

A on genul kušati znova
na breg i zašel vu cirkvicu
videti svoju pomočnicu na jentare

jentar bil prazen
negve dugoletne Majčice neje bile

Gda videl sebe na postele
ves se stepel
zna da je odnavek prah i pepel.

Budnica

Stare steze i stari domači poti
vu nami
vu glave otprti
žižek svetlečeg vidikovca.

Poslušame kaj donašaju nove vesti
šibje po nami šviga
senje trosiju
rasteple semenje.
iz dena vu den popevle se kriva popefka.

Tam prek reke i nasipa
prevlačime čez zaraščenu puščagu
veter zrakem frlojba
zdeni ledeni led
pocukava v kmicu

vu te plohe
obetame si
doga leta doga stoletja
senjarime i prtime
z vuglenjem žarečem posipani pot.

Budni sme
od početka do kraja
z nami vu nami

AVE MARIJA GRACIJA

Nesme sami.

Za naš gartlic

Kestali se
na stol sneli pogodbu
počeli premišlavati
speljavati
pošalicom zafrkavati
ofinuvati
pribolšati.

Nebe nad nami zaoblekle se
vu črni anjcug
od jakoga cuga oblaki raspukli se
počele šprihati
frlojbatи
flojsati
ferducati
bucati
plindrati
rajčuk terati.

Tak ta tanc vre paščiti
gibati se, gibati se,
za naš duhovni gartlic
z čislem oko vrata
mentuvati se

A denes!
Za ALDUV
pravice lačni
za naše duše žejne
i za GARTLIC
hišćeme zvračenje.

Na naše zemle

... na naše zemle
nesu ispisane
oznake mesta

po nakli
blek do bleka
ob vode i ob soncu
pišči gartlic

znaka ni
dreva ni
nit kamena

nove steze snujeme
vižiterame zemlu
iščeme zakopane kosti

jeni čakaju na svoje zlate
drugi da se obogate
i dalje tamjan kadime
i dalje mažeme plemenitu krv

na vsaki falačec naše zemle

Zemalske potovanje

*Vu ime Božje idem k Bogu
i k Tebe Marija
v čkomine stiha z noge na nogu.*

Zname da ima tjeh ki su betežni
i svoje peljame poradi njih i sebe
i zvračeni ideju skup z nami.
Peljame poradi tjeh ki posipavleju prah
po lističje tere meca
z vetrem ki svrži canjka
po zemaljskem raslinju.

*Vu ime Božje idem k Bogu
i k Tebe Marija
v čkomine stiha z noge na nogu.*

Vinko HASNEK

rođen je 10. prosinca 1952. godine u Glavnici, u staroj Moravečkoj župi.

Pojavljujući se zadnjih dvadesetak godina kajkavskim pjesmama na svim recentnim recitalima suvremenog kajkavskog pjesništva (Sv. Ivan Zelina, Krapina, Bedekovčina) te na onima duhovno-refleksivnima ("Stjepan Kranjčić" u Križevcima i "Josip Ozimec" u Mariji Bistrici), na kojima je počesto uz javnu izvedbu i nagradivan, nerijetko i vršnim nagradama, Vinko Hašnek dosad nam je tiskom podario dvije svoje zbirke. Prva samostalna zbirka "**Zdroblena idila**" objavljena je tiskom 1995. kao 27. knjiga Male biblioteke "Ignac Kristijanović" nakladnika "Kajkavskog spravišča", Zagreb, a druga "**Den prije, golubica**" 2006. kao 40. knjiga Male biblioteke "Dragutin Domjanić" nakladnika Pučkog otvorenog učilišta Sv. Ivan Zelina. Već objavom prve zbirke zastupljen je 1999. svojim pjesmama u Antologiji moderne kajkavske lirike 20. stoljeća "Rieči sa zviranjka" antologičara Jože Skoka. Nakon punih osam godina pred nama je treća Hasnekova zbirka kajkavske poezije **"Pregledavanje albuma"**, objavljena kao 75. knjiga u istoj ediciji istog nakladnika kao i prethodna.

Cijena: 50,00 kn

9789536540624